

ION-LISTI

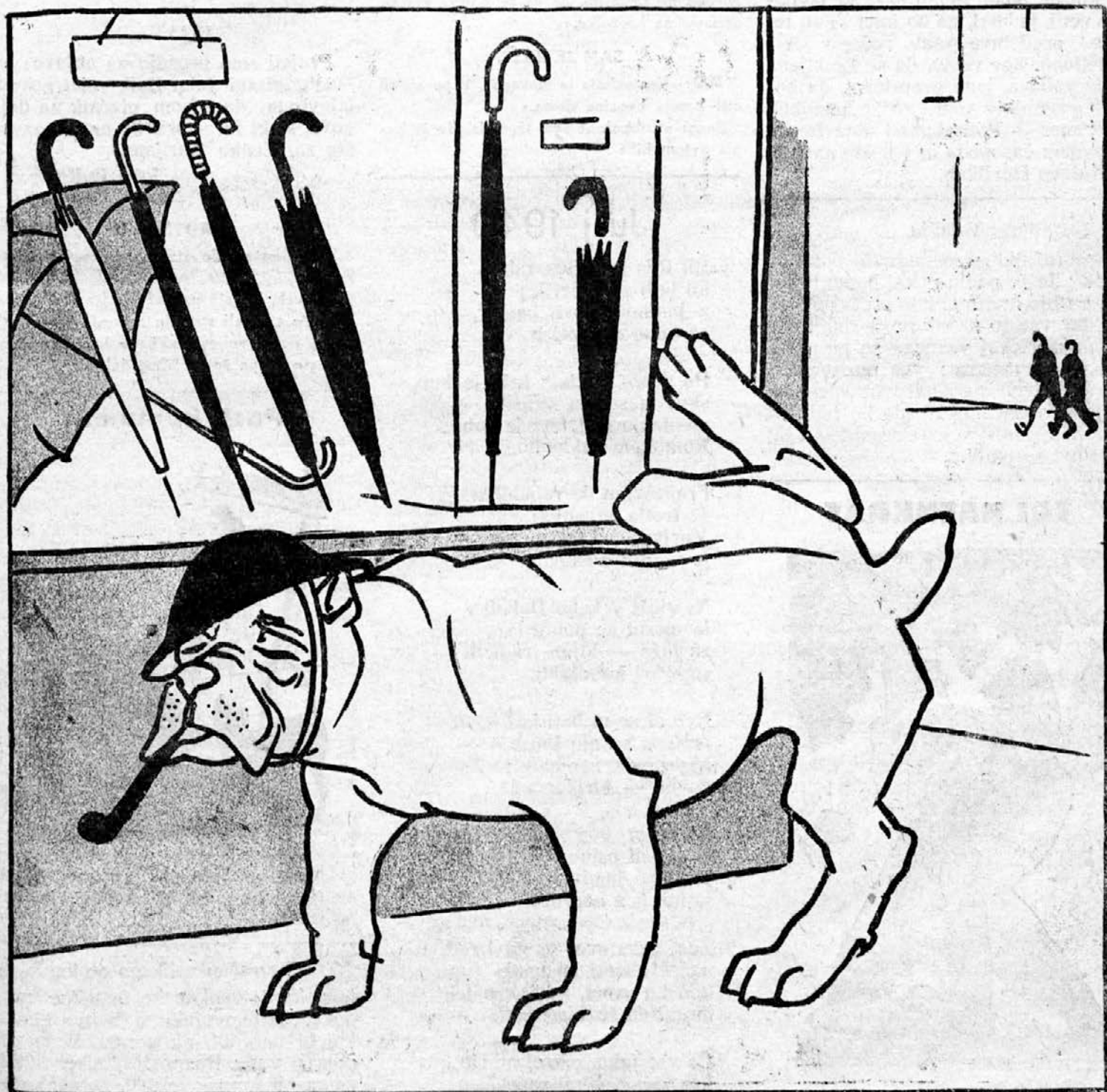
LETO III.

LIST DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

ŠTEV. 15

Tekoči račun pri Poštnem čekovnem uradu v Ljubljani, številka 10.644. Naročnina četrtletno din 9.—, polletno din 16.—, letoletno din 30.—.

Ni mu do mirovnihi mareli!

„Ne maram marelic, Korajža velja, še zadnjo besedo naj puška ima!“

Prihodnja številka izide v soboto, dne 17. avgusta.

CENJENIM NAROČNIKOM

Dvakrat da, kdor hitro da!
Nam ni treba prav nič dati,
le s položnico poslati
pravočasno abonma,
hitro in brez cincanja,
pa se v hišo k vam napoti,
dvakrat mesečno naš »Toti«.

„Toti teater“ v Ljubljani

Od 31. avgusta do 9. septembra bo letos v Ljubljani že težko pričakovani velesejem. Reklame zanj na tem mestu ne bomo delali, pač pa javljamo cenj. publiko, da bo imel »Toti teater« predstave vsak večer v »K«-paviljonu. Ker vemo, da se Ljubljana rada zabava, smo prepričani, da bodo posetniki vsak večer napolnili dvorano. — Podrobnosti objavimo v dnevnem časopisju in v naših naslednjih dveh številkah.

V juliju

si sovražniki niso naredili posebne škode. Je že padlo nekaj bomb in tudi za ribjo hrano je bilo preskrbljeno, vendar vse to ni nič proti ropotanju v juniju. Nekaj važnega so pa porušili v tem mesecu: vse mostove za mir. Doživeli smo mirovne ofenzive in je bilo pričakovati, da bo tudi pri teh ofenzivah nekaj uspeha. Vsaj mostovi so padli.

TRI NAENKRAT

Tri so baltiške dežele
padle kakor hruške zrele.

ZADNJA SVINJARIJA.

Župan je sklepal civilno poroko. Prav med svečanostnim činom je opazil, da mu tajnik ni izročil vseh potrebnih listin, radi česar jih je moral dolgo iskati po predalih. Župan, vidno ogorčen, je končal obred osorno:

»Torej, jaz kot župan, proglašam, da sta Jurij Skobec in Polonca Tic združena v zakonu. In da se mi je ta svinjarija zgodila zadnjikrat!«

Zadnji stavek je bil namenjen seveda pozabljevemu tajniku.

TEŽKO JE GREŠITI.

Polikarpov ata so bili pri spovedi. Na koncu so jih gospod spovednik vprašali, če so kdaj v petek meso jedli.

Polikarpov ata pa so odrajtali: »Naj mi gospod ne zamerijo, da ga še niti za svetek nimamo na krožniku.«

SAM JE KRIV.

Mož: »Vsa suknja je umazana, ti pa nimaš niti kaplje bencina doma.«

Žena: »Kolikokrat sem ti rekla, da si kupiš avtomobil.«

Julij 1940

Bil Rus je v Besarabiji,
ko julij se začel je;
a Jankole, slovit bankir,
za keho dozorel je.

Po svetu vladnih kriz je kup,
skoz mesec ta strašilo,
menjanje stolčkov je nebo
Romunom naklonilo.

Francozom je republika
že tretja ugasnila;
Marjana pri Oranu se
je z lordi poslovila.

Na ričet v keho Daladier
je moral se pobrati;
za lužo — kljub tradiciji —
so stari kandidati.

Evropi se ni bati kaj,
prelepe so nje šanse,
za brambo svobode je že
dobila — Afrikance!

Bolj kot bog Mars državniki
so delali psihoze,
posebno jugovzhod obšla
je mrzlica nervoze.

Zdaj čaka svet na novi red,
načrtov zanj je dosti;
kdo bo uspel, kdo se uštel,
pa spada še v novosti.

Če vse tako naprej bo šlo,
kot vidi Nostradamus,
še bo lepo na svetu tem!
Na zdravje! Gaudeamus!

Prešernova prikrojena

Biló je, Milan, Tebi naročeno,
da v Raj privedeš jugovzhod Evrope,
ko prej si pridobiš kimavcev trope.
Zamišljen si v to opravilo eno,

Ko v mislih zreš plačilo zaželjeno
kot vodja, zreš za sabo milijone
in v kasi dinarjev, nagrad na tone,
srce otrpne Ti razveseljeno.

Al moč sprevrže se. Septentrioni
se vesele jačine vetrov svojih
in z njimi vesele sedaj se oni,

ki srečonosnih zvez se Tvojih
posluževali niso. In hormoni
del Tvojih ostare Ti že v povojih.

IZJAVA

Prejeli smo prošnjo za objavo:
»Podpisani John Bull, veletrgovec,
izjavljam, da nisem plačnik za dolgove,
ki bi jih napravila moja nezvesta
zaročenka Marijana.

John Bull s. r.«

ŠKOTSKA.

Neki škot pride strašno razburjen v ickarno.

»Človek, kaj ste storili? V zdravilo za mojo taščo ste dali strihnin namesto kinina!«

»Za božjo voljo«, vzklikne lekarnar, »po-tem ste mi pa še en šiling dolžni.«

Pasji kontumac

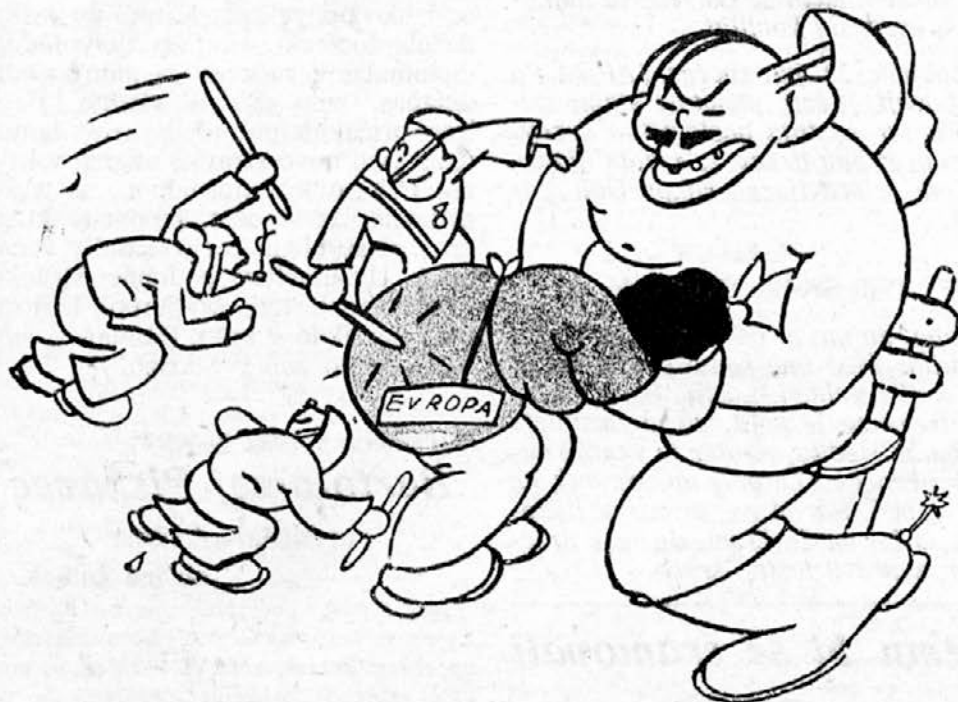

Urednikov sinček: »Kajne, papa,
sedaj so pa dobili psi zopet poostre-
no cenzuro.«

Preračun velikega otoka

je pokazal velikanske finančne razpoke. Strokovnjaki si belijo glavo, kaj bi naredili, da v razpoke ne bi udarila voda. Razpoke bi sicer lahko zamazali, ampak se tisti, zaradi katerih so razpoke nastale, branijo dati svojo mažo.

NARODNA IGRA Z EVROPO

V znani narodni igri »rihtarja tolčejo« nastopa kot glavni akter Evropa, ki pa kljub visoki kulturi še do danes ni uganila pravega krivca.

Nove knjige o SSSR

V tisku so naslednje nove knjige o Sovjetski zvezi:

Pero Živković: »Razvoj prijateljskih odnošajev med menoj in SSSR.«

Bogoljub Jevtič: »Sovjetska zveza in volitve 1935.«

Ljotič: »Zbor, jugoslovensko narodno gibanje in SSSR.«

Čindrin: »Tajni dokumenti o Sovjetiji in njenih prijateljih pri nas.«

D. Hribar: »Moj razgovor z ozirom na moje prijateljstvo do SSSR.«

Avgustinčič: »Kiparstvo v Sovjetski zvezi.«

Treba ni, treba ni...

Kočijaž:

Treba ni, treba ni,
bencina več prodajati.
Ker jaz sam, ker jaz sam,
brez njega dobro vozit znam!

Vegetarijanec:

Trebi ni, treba ni,
uvajati brezmesnih dni,
Ker jaz sam, ker jaz sam,
na mesno hrano nič ne dam!

Revež:

Treba ni, treba ni,
moje denarce štemplati.
Ker jaz sam, ker jaz sam,
denar papirnat ne poznam!

Strahopetec:

Treba ni, treba ni,
mene v vojno siliti.
Ker jaz sam, ker jaz sam
vse zahteve rad priznam!

Rus:

Treba ni, treba ni,
zavezniške mi pomoči.
Ker jaz sam, ker jaz sam,
za vse dovolj orožja imam!

Naši (zelo redki) naročniki:

Treba ni, treba ni,
me z opomini terjati.
Ker jaz sam, ker jaz sam,
rad naročnino poravnam!

Demokracijo

bodo po zadnjih merodajnih izjavah
branih Amerikanci do zadnjega de-
mokrata v Evropi.

Vpliv Slovencev na svetovno politiko

Slovencev v primeri z drugimi narodi ni veliko, ampak naša brihtnost včasih več velja kakor moč drugih. Slovenci nismo dobavljali samo solate cesarju Francu Jožefu, temveč smo imeli svoj čas najbolj umne čebelarje, pa razne izumitelje in druge učene može. Ker tako rekoč zalagamo ves svet s kulturo, ni potrebno, da bi ga še z municijo, zato smo lepo nevtralni in zato, ker smo vsemu svetu dobrodošli, nam nihče nič noče. — Politična žilica nam pa ne da mirovati. Da smo tudi izvrstni politiki, smo večkrat dokazali. Včasih celo v našo škodo in dostikrat v tujo korist. In glejte, prišli smo tako daleč, da bomo branili — Ameriko! Čudno, kaj! Mi smo sredi Evrope in se nič ne bojimo zase, Amerika se pa boji in ima svoj obrambni odbor. Vanj je ameriška vlada posadila Slovenca L. Adamiča, ameriškega pisatelja. Ko je naš slavní rojak pred leti romal po Sloveniji, se je vnela zaradi njega ena naših največjih kulturnih bitk, kar jih pomni naša zgodovina. Zato ni čudno, da so Amerikanci odkrili njegov talent. Zdaj je Amerika tako rekoč naša. Kajti tudi Roosevelt je sprejel kandidaturu šele potem, ko je zvedel za naš pregovor »V tretje gre rado«. Zdaj vejame, da bo tudi v tretje zmagal. Torej bo celo ameriški prezident naš!

ZAMENJAVA LETOVIŠČARJEV

Kakor smo izvedeli, namerava poslati nemška vlada večje število svojih vojakov na oddih v Anglijo. Prav tako pripravlja angleška vlada transport svojih vojakov v nemška mesta oz. letovišča. Na obeh straneh se vršijo velike priprave za sprejem.

Japonec pač tak ima nos,

da hitro je skočil na os.

Naj bo hčerka ali mama,
veaka more biti dama,
če pri Toplaku takoj
da si narediti kroj.

Se priporoča damski krojač

IGNACIJ TOPLAK

MARIBOR, OROŽNOVA ULICA 10

Amerikanci

ne skrbijo samo za svoje dolarčke, ampak tudi za splošno svetovno zanimivost. Ne ljubi se jim nastopati v opereti »Mi smo vojaki korenjaki« in prepuščajo ta sodobni muzikalni šlager Evropejcem in Japoncem, nočejo pa zaostajati pri svetovnih senzacijah; priredili bodo volilni hopsasa, ki je v Evropi čisto izumrl. Za splošno živčno vojno bo tudi to precejšnja pridobitev.

ČUSTVA.

Vikica: »Ti si razdrla zaroko, poročni prstan pa si obdržala. To vendar ne gre!«

Vida: »Zakaj ne?«

Vikica: »Če si spremenila svoja čustva do fanta, mu moraš vrniti prstan.«

Vida: »Kajpak! Moja čustva do fanta so se res spremenila, ampak čustva do prstana se niso niti najmanj predrugačila.«

ŠKODA.

Franček: »Mama, ali mi bo ljubi Bog odpustil, ker sem Pepčka tako pretepel, da mu je kri iz nosa tekla?«

Mati: »Če boš lepo prosil in goreče molil, ti bo Bogec že odpustil.«

Franček: »Oh, škoda, ko bi to vedel, bi jih bil Pepčku še par primazal.«

PRED CIRKUSOM.

Pobalinček stopi kar najbližje k blagajni cirkusa.

Blagajničarka: »Želi mladi gospodič vstopnico?«

Pobalinček: »Ne!«

Blagajničarka: »Potem se pa poberi vstran, smrkavec ušivil!«

Napetost med Prlekijo in Lukarijo

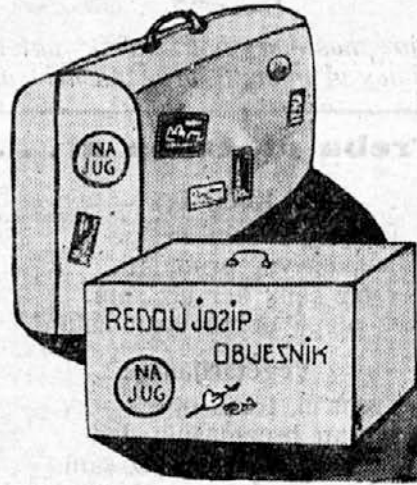
Zabljak, 29. jul. (APR.) Kakor poročajo iz Prlekije, je prleški prezident izročil včeraj Lukariji protestno noto zaradi obmejnega incidenta. Nekaj voljčak iz Lukarije je namreč brez dovoljenja prekoračil mejo in brez vzroka napadel mačka Krnjava iz republike Prlekije. Kot neoborožen civilist je ubogi Krnjav v boju podlegel. Znano je, da za sedaj nota še nima ultimativnega značaja in omogoča diplomatska pogajanja glede zadoščevanja in odškodnine. Vendar pa se opaža na obeh straneh močno gibanje vojaštva in zaskrbljenost v uradnih krogih naznanja, da je položaj resen, čeprav še ne kritičen. Svetovna jav-

nost z zanimanjem napeto pričakuje, na kakšen način se bo rešil ta najnovejši evropski konflikt.

Zabljak, 29. jul. zvečer. (APR.) Po najnovejši vesti napetost stalno narašča ter so tuja poslaništva državljanom svojih držav že izdala ukaze, naj se pripravijo za čimprejšnji odhod.

Tudi Srečko Srečković

še upa, da mu ni odbila zadnja ura v politiki. Mož ima samo smolo kakor vsi veliki duhovi. Lastno ljudstvo, za katerega se je potil, ga ni razumelo in mu ni sledilo, vendar je vzgojil nekaj učencev. Zatorej njegov duh ne bo izumrl. Narod pa, ki mu ni dozorel, se bo pa še kesal, da je s Srečkom zapravil lastno srečo.

Čemu bi se sramovali

kar priznajmo, da ima vsak doma pripravljena dva kovčega — »za svaki slučaj«.

Kako si Janezek predstavlja

odbor za pobljanje draginje

Agencija „Rumena rasa“

se lahko pohvali, da je tudi japonska dežela doživela nekaj živčne vojne in diplomatskih zadreg. Da nam ni bilo dolgčas, smo zaigrali vladno krizo. Ker pričakujemo novih kriz, bomo ustanovili novo stranko »Križa v križi«. Pripravljalnemu odboru se je že prijavilo nad 90 odst. Japoncev, ki so zreli za sprejem, ker so sami v večni krizi. Ustanovitev podobne stranke priporočamo tudi v Evropi, kjer je tudi marsikdo v krizi. Dandanes celo kriza lahko zaide v krizo.

Naj dobijo v roke gospod

Bartolomej Piskavec

prezasluženi rihtar

občine Žobjak.

Jaz, spider podpisani Janez Glavosek Cvetkovski, še ne kaštigani občon naše slovne občine Žobjak, ker i Vi, vsen srcon predrogi gospod Bartolomej, po svoji ino po volji vseh faronov, kateri momo volilno pravico, že tretjokrot sebi ino non v čost ino hasek načeluvlete, mon do Vos eno ponižno priprošjo, katero v koš zavrči Vi ne pripustite. Kak gospod rihtar vejo no se dobro spomijajo, mon jas že dugo vrsto let posel, kterega zvršvilen v puno zadovolstvo vseh faronov.

Dugo let Van že delan eno no glihno meštrij, zaj pa mi je padnolo v glavo, ka bi ves toti kšeft malo na vekšo začēja tirati. Dvajset let no tri tjedne že delan nove grable, dvajsti let že strte poprovlan ino jin vstovlan nove zobe. Pri ten sen že doba veko prakso, zobje držijo (o ten lahko gospod rihtar doma jihova gospo milostlivo pitajo), kak da bi bile cele grable nove. — Zaj pa mi je Kata, po svojoj voli no jenega oče prvoleji predroga mi žena nasvetiivala, ka bi naj začēja poprovlati tudi človeške zobe moškon no ženskan brez razlike. Po jenihi no mojih mislih mon za to zadosta talentov no skušej, kak že itak pr grablah sprevidite. Če pa še premislite, ka gneiši den že vsakšni pajbor, komaj z višje šole vün pride, če piliti no plomberati, mi morete dati prav, ka bi jas še bol na mesti bija za takšen posel.

Zato lepo prosin gospoda, ki jin toto pismo on gre, naj mi gredo na roko pa mi dopustijo toto meštrij tirati v slovo cele fare no veselje tistih, ki mojo slabe zobe. Če pa de tudi jih kda trgalo po čelüstih, jin z moškoy besedoy obečovien, ka den jin vse z najbojšega materjola fol poprava.

Za dobroto se jin s srca najlepše zahvalvilen ino jin želin dobrega živleja, ka bi še dugo srečno no mehko sedeli na rihtarsken stoleci naše lepe fare.

Z dna srca jin pošilan lepe pozdrave vdoni no ponižni

Janez Glavosek Cvetkovski
grabdentist na Žobjaki.

Žobjak na den sv. Naceka 1940.

D. Goflja:

Lojalnost

Najtežja stvar na svetu tem je pač lojalen biti, ker moraš se življenje vse — jezike le učiti.

Gospod Kamelič na primer: v stoletju prejšnjem mučil se mož je že, da se tedaj je — nemščino naučil.

Potem izbruhnul je prevrat in mož lojalen bil je, ostal doma v Sloveniji in — srbski se učil je.

Pred vojno to oblaki so postali čudno težki, ker je lojalen, kupil mož slovarček je angleški.

Predajal vmes francoski se je jezikovni sili — s Francozi so Angleži še tedaj drugovi bili ...

Potem prišel spet tak je čas, ko nič več ni angležil, temveč le znanje nemščine lojalno je osvežil ...

Pa ker možakar vedno bil lojalnež je vsestranski, pred nekaj tedni se učil je tudi italijanski.

A zdaj se ruski le uči, je taka pač navada ... Sploh vse jezike zna, samo — slovenščine ne obvlada!

Pa to potrebno ni, ker mož v Sloveniji prebiva, kjer vsak si brez slovenščine dobrine pridobiva.

Pa tudi izgovarjava je v slovenščini kaj težka, bolj ko francosko ali pa celo bolj ko — angleško.

Recimo: to, kar je ta mož in kar vselój povdarja, »lojalnež« piše se pri nas, a — »prasec« se izgovarja ...

S PERIFERIJE.

»Hitro, hitro, gospod stražnik. Za oglom se tepejo!«

»Ne morem nič pomagati.«

»Toda prosim vas, zakaj pa ne?«

»Pozabil sem doma svinčnik!«

MED FIZIKO.

Profesor razlaga o lastnostih teles. Med uro opazi, da dva učenca manjkata, česar pa reditelja nista javila. Poglobljen v stroko se razjezi: »Kakšno lastnost pa imata reditelja, da tega ne javita?«

SREČANJE

Gospod župnik sreča na cesti fanta, ki se ne odkrije.

»Janezek, kaj ti je tvoj klobuk prilepljen na glavo, da ga ne snameš?«

»Gospod župnik, saj ga niti nimam pri sebi!«

»Kako da ne? Saj ti vendar čepi na glavi!«

»Ta pa ni moj, gospod župnik! Brat mi ga je posodil!«

BOLJŠE BO.

»Jutri lahko začnete z delom ob sedmih zjutraj! Plačam vam od ure 3 dinarje! Ponežeje več!«

»Dobro — potem začnem pozneje!«

Iz govora emancipirane ženske: »Možje nam odrekajo enake pravice. Lumpje so in falotje, ničvredneži, samopašneži in goljufi, bebci so in zlobneži. Toda me ne bomo mirovale prej, dokler jim ne bomo enake.«

VZOREN RED.

»Še je red v hiši«, je vzkliknil čevljarški mojster pri kosilu, »zjutraj sem pogrešal glavnik, hvala Bogu, zdaj sem ga našel v zelju!«

OPTIMIST.

Lojzka: »Ti si ne moreš misliti, kak optimist je moj ženin.«

Tončka: »To sem si takoj mislila, ko sem slišala, da se je s teboj zaročil.«

SE SPOMINJA.

Žena: »Danes je 30 let odkar sva se poročila. Ali se še spominjaš, kako sem drhtela in nisem našla besed...«

Mož: »Kaj se ne bi spominjal, saj je bilo takrat zadnjikrat, da nisi našla besed.«

MED PRIJATELJI.

»Slišite, vi, nimam časa, da bi se z vami pričkal, toda samo eno vam pravim: če vi mislite, da ste isto kakor jaz, potem ste pravi idiot!«

PAMETNA GLAVA

Genovefa: »Povej mi vendar, kako si naredila, da tvoj mož ni nič zabavljaj, ko se ti je pečenka osmodila?«

Liza: »Čim sem videla, da je pečenka osmojena, sem rekla svojemu možu, naj malo nanjo pripazi, ker imam nujen opravek. Ko sem se vrnila, sem pa moža oštela, da ni bil pazljiv.«

MALI OGLASI

KUPIM.

Nesrečno zaljubljen kupim več komadov prvovrstnih lestev, ki bi se dale neslišno pristavljati (bodoča tašča ima namreč zelo tanka ušesa). Ponudbe z natančnim navodilom za uspešno uporabo je poslati na ogl. oddelek Totega lista pod šifro: »Pot do ljubezni.«

Pripravljam se na znanstveno ekspedicijo v neko znano banko. Za to priložnost potrebujem že rabljeno svinjsko nogo in zalogo dobrih kljukcev. Prednost imajo kljukci, ki so dobro prestali že vsaj eno preizkušnjo. Pogoji: odlična kvaliteta z garancijo za srečno umaknitev. Cena ne igra vloge. Resne ponudbe z vzorci in opisom dose-danjih uspehov na naslov: Srakoper Zmakne, Studenski gozd.

PRODAM.

V dobrih časih sem kupil zvonec dobrega glasu znamke Batjel z namenom, da si bom v boljših časih dokupil bicikel. Zaradi svetovne krize in poslabšanja svojega gmojnega položaja pa sem prisiljen zvonec predati. Naslov: Janez Pezdir, drž. nam. Rožna vas št. 13.

POUK.

Z nasveti iz lastnih izkušenj sem na razpolago nesrečniku, ki ima preveč denarja ter ga ne zna spraviti v promet med narod. Po mojih metodah zagotovljen popoln uspeh. Na razpolago bilanca dosedanjega delovanja. Ponudbe in prošnje pošljite na naslov: Kurant Lahkoživec, Zagreb, kjer dobite tudi vse informacije.

Po večletni praksi sem zmožen in sposoben, da dajem pouk (dnevno tudi več ur) iz aktualnih in specialnih predmetov. Poučujem falzificiranje, heraldiko, denarstvo, sleparstvo in podobne načine, po katerih se v življenju laže uveljavi. Večletno bivanje v gosteh državnih ustanov za narodovo blaginjo jamči, da imam odlično prakso. Kandidatom iz »boljših« družin je zaradi prirojenih talentov zagotovljena lahka bodočnost. Informacije dnevno: Štev. 379, hotel Graf, Maribor. Pozor! Kratka priložnost. Ostanem zaenkrat le tri tedne kot gost!

ŽIVALI.

Tekom let sem si nabral lepo zbirko domačih bolh, čiste rase, različnih velikosti. Zaradi slabega položaja pa sem prisiljen zbirko prodati. Kdor ima sočutno srce in ljubezen do najmanjšega stvarstva, se naj obrne na »Društvo rejcev malih živali«, podružnica Vinski vrh, kjer dobi vse informacije in zve tudi naslov.

ZAMENJAVE.

Podpisani Janez Klipan, absolvent sedmega gimnazijskega razreda v Mariboru, iščem nekoga, ki bi me hotel jeseni nadomestiti v osmem razredu in za mene položiti višji tečajni izpit. Ponudbe s pogoji na ogl. odd. »Totega lista« pod značko: »Velika kolegijalnost.«

IZGUBLJENO.

Pretekli teden sem na prošnjo svojega moža in po občinski odredbi nekje v vaški gostilni izgubila ves kredit. Pošten najditelj naj ga odda na naslov: Urša Sraka, Vinski vrh.

Dve, tri o turistih in turizmu

O turistih in turizmu se danes veliko piše in govori. Ob sami besedi se naježijo človeku lasje, če ni plešast, kakor so se našim prednikom — Bog jim daj mir in pokoj! — ob besedi Turek ali coprnica. Toda brez strahu — tu bo beseda le o naših pristnih domačih dobrodušnih turistih in o slovenskem turizmu, ki tako bujno cvele v teh pasjih dneh.

Za napredek našega turizma so prav dobrodošle avtolimuzine, pa tudi mariborska mestna občina je poskrbela za pospeševanje

nje turizma z avtobusi, ki pripeljejo turiste varno na Pohorje. Predno vstopi tak turist v avto, skoči še brž v bližnjo gostilno na brizganec, kajti med potjo ne bo mogel izstopati, pot bo pa strma in naporna. V bližnji trgovini si nakupi sladkorčkov in čokolade za težko pot, potem pa jo mahne pripravljen in optan v planinski opravi, z nahrbtnikom in z gozjerji do avtobusne postaje, se vzpne s pomočjo palice v voz in si poišče svojemu telesu najprimernejši prostor... Pred Pohorskim domom, pred

Mariborsko ali Ruško kočjo se spusti turist na zemljo in se vzpne brez cepina, samo s pomočjo palice po stopnicah do gostilniške sobe, kjer si globoko oddahne in si naroči žganja, kar je zelo koristno po dolgi turi.

V gostilniški sobi se nabere lepo število takih turistov in turistk, mize se šibijo pod klobasami, pastetami, sardinami, sirom itd. Opoldne si naroče turisti kompletna kosila, potem se pa prične najtežje in poglavitno opravilo:

»Primi, Janez, primi, Janez, kupico...«

Čast komur čast — mariborski turisti ga pihnejo in ni jim enakih na svetu! Peti, šesti, sedmi liter... Slovenski turizem je rodoljuben, ni šovinističen, nima zahrbtnih namenov z gostoljubno kočjo, temveč le dosledno in do zadnjih možnosti uničuje nedeljo za nedeljo to škodljivo tekočino, ki prizadene našemu narodu toliko gorja.

In že se čujejo daleč okrog kočje preko travnikov in skozi gozdove mili glasovi naših narodnih pesmi, vriskanje in harmonika, v kočji pa se turisti in turistke križem objemajo, pijejo bratovščine, se poljubljajo in ližejo, da je kar ganljivo. Tako hitro pride ura, ko se je treba spet s težavo in mujo vzpeti na avtobus, ki sprejme turiste v svoja tapcirana nedra in jih — naužite svežega zraka in lepote božje nature — popelje varno v mesto, kjer se spuste turisti na tla in se napotijo v najboljšem razpoloženju v najbližjo krčmo gasit žejo in pri kozarčku zaključit ta prelepi dan. Navadno pa se poslavljanje malo zavleče in zaključijo turisti pri kozarčku tudi prijetno noč po geslu:

»Prej pa ne gremo dam...« ali po geslu:

»Tri dni in pol ne gremo domov...«

Ko zazvone k rani maši zvonovi, se napotijo naši turisti spet na cesto, zdaj se pa prav zares vzpenjajo po strmih pločnikih, oprijemljejo se visečih sten, lazijo ob jarkih in prepadih po vseh štirih, iz grl pa doni nepremagljivo himna:

»Pa zakaj — pa zato — ker ga snoč kaj ni bilo — — —«

Čitali smo,

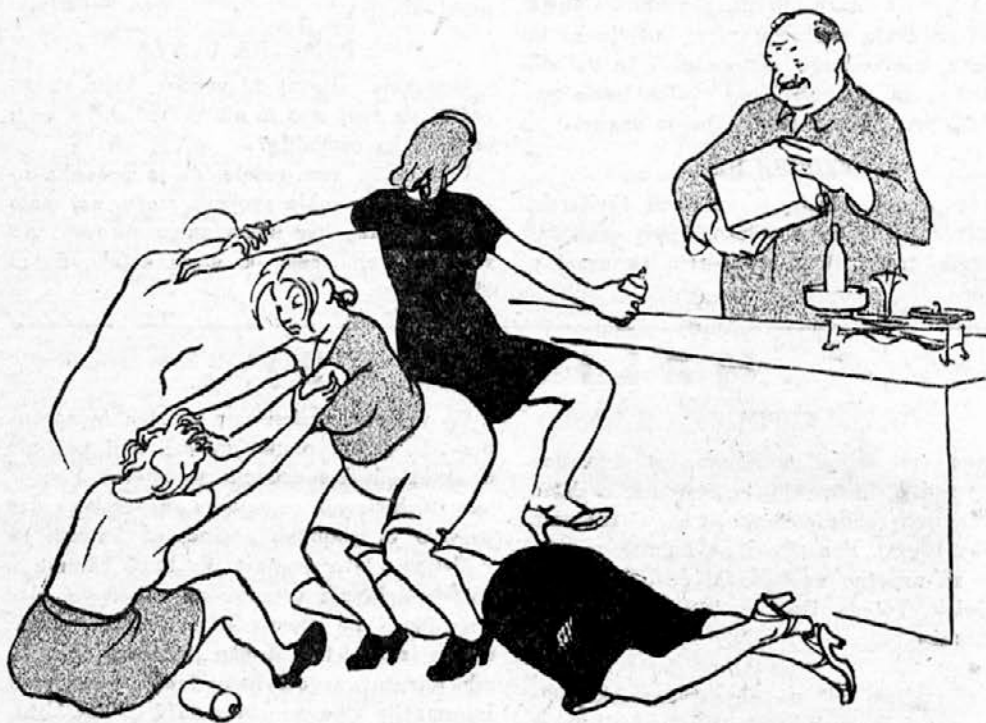
da se je v Franciji izvršila nekakšna mrzla revolucija. Po vojnih vihrah in v poletni vročini, ko je v modi mrzli sladoled in se uživajo mrzla jedila, je tudi mrzla revolucija na mestu. — Vprašanje je samo, koga pri takih mrzlih revolucijah najbolj zebe. Ali tiste, ki jo narede ali, tiste, ki plačajo zanjo račun. Ker živimo v času hudih protislovij, je morda pri mrzli revoluciji vsem vroče.

Bivši admiral premišluje.

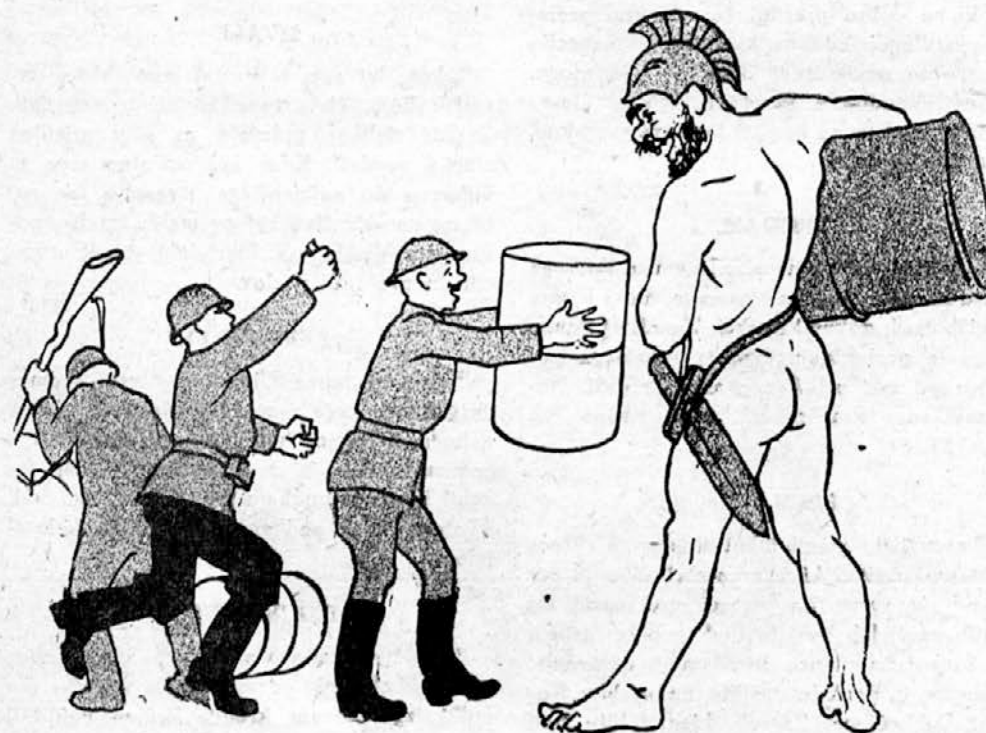
Najprej smo bili mi, potem je bilo morje in naša mornarica. Takrat smo vladali na d celim morjem!

Morje je ostalo in tudi mi smo ostali. Prišli pa so drugi s svojo mornarico — sedaj vladamo mi pod morjem...

PETROLEUM D. D.

en detail

en gros

KRONIKA D. GOELJE

Koledarsko so se začeli pasji dnevi. Letos jih ni občutiti, ker trajajo pasji dnevi pri nas že skoro leto dni...

— Bratje Hrvatje imajo samo dva brezmesna dneva na teden. Zato jih pa še ne kaže zavidati ali pa celo sovražiti. Oni pa imajo zato celo leto Mačka, Slovenci pa kvečjemu vsak drug dan kakšnega.

— Zlati oblaki so se pred dnevi pojavili nad Mariborom. Mariborčani imajo pač smolo. Kadar jim zasveti kaj zlatega, so samo — oblaki.

— Pohorska železnica še vedno straši in grozi, da bo v teku dogodkov uresničena. Samo tedaj bo Mariborska koča že ob periferiji Maribora in bo do nje redna avtobusna zveza za nekaj dinarjev...

— Ptujčani pa bodo dali tak-le mali oglas v časopis: »Išče se dobro razvit in podprt ter dvojezičen župan. Pošten najditelj naj ga odda na magistratu. Premoženje ni postranska stvar.«

— V parku se vrše poslednji čas po najskritejših stezicah kolesarske dirke. Cilj je navadno kakšen dojenček, ki nima druge napake, kot da ga je tja postavila mati v svrhu uživanja zraka. Vendar naj se gospodje dojenčki malo ozirajo na gornje dirke in naj jih ne motijo s tem, da jih mora kakšen dirkač povoziti in tako zamuditi nekaj dragocenih sekund v svojem plemenitem tekmovanju. To opozorilo je mišljeno pošteno ter lahko koristi samo gospodom dojenčkom, ker se p. t. gospodom dirkačem itak ne more nič zgoditi. Glave si na primer ne morejo razbiti, ko je pa — nimajo...

— Kavarna »Astoria« kljub vsemu še ni združena. Pač pa je baje neka tvrdka združena, da kavarna ni združena...

— »Ljubitelji« in to »moderne« glasbe se obračajo do prirediteljev koncertov v parku sprošnje, da ne bi nemarne godbe profanirale njihovih ušes s klasično operno in podoben glasbo, temveč naj bi pložale današnjo šlagersko glasbo, češ: obiskovalci teh koncertov so mladi ljudje, ki jim zažare oči izključno ob takih vrednotah. O, zlati vek zdaj godbam kranjskim pride! Vredne muzike tak človek itak nikoli ne sliši, hodi samo v kino, v gledališče pa pride, kadar je v orkestru saksofon. Če bo operna glasba še v parku policij-

ska prepovedana, pa jo bo slišati samo še na Jožefovo v Studencih z — vrtiljakov...

— O »dragocenih objemih« poroča skoro vse časopisje na podlagi policijskih prijav. Kateri objem pa ni dragocen?

— 1416 piščancev je položilo ono nedeljo svoje mlado življenje na oltar domovine, oziroma trebuha mariborskega. Pa to ne drži, ker jih je nekaj sto gotovo počakalo na sredo, da dá svoje meso za — brezmesni dan...

— Neki kozel se je zadnjič sprehajal po Mariboru. Zatekel se je s Pohorja in je razsajal. Tako poroča časopisje. Vendar to ni prvi kozel, ki se je kdaj sprehajal po Mariboru in tudi tisto radi Pohorja je zlobno natolcevanje. Koliko kozlov pa se sprehaja po Pohorju, ki so se zatekli iz Maribora in gori razgrajajo? Ha?

— Dva nova stražnika sta sprejeta v policijsko službo v Mariboru. Zavoljo ravnanja vsem po policijski uri delujočim faktorjem!

V tabor mariborskih gozdočnikov,

ki so taborili v Martuljku, je letos ndarila strela z jasnega neba. Pume, gazele, miške, kiviji in celo temni cvet so se pod silnim pritiskom razbežali na dve strani: na fantovsko in dekliško. Srečno svidenje je sledilo ob večernem ognju, ki je nedolžne in preplašene živalice vzel v svoje okrilje in jim dejal:

»Ne družì se bratovsko v prosti naturi, a delaj, kar češ, za — zaprtimi durì.«

Kr. dvorni
juvelir in dobavitelj

B. Rangus
Kranj, Dravska ban.

Res dobre ure, lepa zlatnina i. t. d.

NEVERNIM TOMAŽEM!

Če dvomiš v časopise
in radio - vesti,
ne daj, da Nostradamus,
odpira ti oči!

Objava.

Pogrebna deska v Cvetlični ulici tukaj naznanja s tem vsakomur, ki se odpravlja na pot v krtovo deželo, da mu bo grob radi pomanjkanja cvetja v Cvetlični ulici postlan s svežo travo, če se dotlej ne bo posušila in v seno spremenila. Vsi odhajajoči in žalujoči ostali naj vzamejo to blagodušno na znanje.

Razveseljiva vest iz juga.

Brzjavka iz Banjeluke pravi, da so naši južni bratje v svoji vzhičenosti nad čistočo jezika priseljenih in za bližnjo bodočnost najavljenih voditeljev slovenskega naroda kar čez noč iztrebili iz svojih jezikov vse »izme«, vtihotapljene iz germanskih, romanskih, turških in albanskih dežel. Z ozirom na bliskovito iztrebljenje in na dejstvo, da se tudi človekova mati Zemlja zvija ob svoji osi v bolečinah prerodenja, pozdravlja tak pojav s posebnim zadovoljstvom pohrski Tijek. Zagotavlja, da hoče biti prvi, ki bo sledil dobremu zgledu, ko bo beseda meso postala.

Redka slovesnost

bo v nedeljo v deželi Štajerski: otvoritev nove ceste Reka—Sv. Areh. — Lunin mrk je redko viden. Še redkejše nova cesta. Ni čuda, da bo zato v nedeljo odhitelo proti Hočam kar leze in gre. Marsikom bo ta nedelja ostala v neizbrisnem spominu — kot nekako izvanredno doživetje. Lepe ceste imamo pri nas večinoma le v kavarnah — v ilustracijah. In piše se mnogo o njih. Ni čuda, če se bo hotelo ljudstvo zato v nedeljo na lastne oči prepričati o resničnosti dograditve ene izmed obljubljenih cest. Mi ji želimo prijeten krst in naltlačeno frekvenco.

TOČNO.

»Tonček, če razrežem šarkelj na osem delov in ti dam enega, kaj sem potem?«
»Umazanec!«

TOČEN NASLOV

A.: »Prosim, kje je tu v bližini kak zobozdravnik?«

B.: »Kar tam za ovinkom pojdite še par hiš naprej, pa boste že začuli rjovanje.«

ANEKDOTA

CLEMENCEAU, PAŠIČ, MAČKA IN MIŠ...

Slavni francoski politik in državnik Clemenceau in naš Pašič sta bila dobra znanca. Kadarkoli je Pašič obiskal Pariz, je obiskal tudi Clemenceaua s katerim je vodil strastno debato o »prirojenosti« in »priučeniosti«. Clemenceau je namreč zastopal teorijo, da se da v življenju vse priučiti. Pašič pa je trdil nasprotno, da je prirojeni nagon močnejši kakor pa drugi vplivi. Ko se je Pašič

nekega dne zopet napotil v palačo velikega državnika, ga je na stopnišču opozoril vrtar, da si je Clemenceau nabavil neko posebno mačko, ki jo dresira. Pašič je zaslutil past, zato se je obrnil in odšel v neko pariško trgovino, ki prodaja žive živali. Čez četrte ure je že sedel v Clemenceaujevem kabinetu. Pogovor se je seveda sukal okoli večno spornega vprašanja o »prirojenosti« in »priučeniosti«.

»Pokazal ti bom«, reče Clemenceau, »da je moja teorija pravilna.« Nato odpre vrata in iz sosednje sobe prikoraka velik maček po zadnjih nogah, v prednjih tacah pa je držal prižgano svečo... Zmagoslavno se je ozrl Clemenceau na Pašiča. Ta pa je segel v žep, mirno potegnil iz njega živo miš in jo spustil na tla. V tem trenutku je maček spustil svečo in se bliskovito pognal za miško.

»To pa je dokaz za mojo trditev«, je za vedno zaključil debato Pašič.

SIROMAK.

Berač: »Oh, gospa, imejte usmiljenje z menoj! Vojna sirota sem, oče je zaprt v jetnišnici, mati je v bolnišnici in če pridem brez denarja domov, me nabijeta oba, mene, ubogega mutca.«

VEČJA NESREČA.

A.: »Ti objokuješ samomor, onih dveh mladih zaljubljenecv?« Beži, beži, saj bi se jima lahko pripetila večja nesreča.«

B.: »Kakšna pa?«

A.: »Poročila bi se bila lahko.«

LJUBOSUMNOST.

Slapar je šel k zdravniku.

»Predno začnem s temeljito preiskavo«, je začel zdravnik, »mi še povejte, kaj pijete?«

»O, zelo ljubeznivo gospod doktor, če ste tako ljubeznivi, pa prinesite konjak!«

ŠPORTNA POSTAVA

A.: »Ti, kdo je ta gospodična?«

B.: »Lahkoatletinja.«

A.: »Pojdi no, če bi bila nekoliko tanjša, bi bila morda res lahko atletinja.«

Kodi no kak je pohrski Tijek postavo žago na Kobanskem

Cejla rejč je bla taka: Ta stara mati Ratija na Kobančkem, ko jo majo jejni sosedi hudo radi no se ana z usakim pametnim človekom rada keka pametnega pomeni, ana no od jejne čejre zakonski namestnik sta prišla u mojo bajto pr debeli hojki.

»Dober dejn, Tijek,« je rekla mati Ratija, »vejš ti Tijek, pred 31 lejtami, ko sma se z mojim laterom uzela u sveti zakon, sma koj hitro začela zasajat smreke no hojke, trse no peučnike no zibat otrake, de bi nokret za nama keka meli. Zaj so otraki no hojke no smreke že velki no si na velko srečo tudi ti o pravem časi prlezjo na svet, da bi našima mladima dvejma postavo no vredi žago pr naši vadi.«

»Kako žago pa«, sn baro jas, »al na kobanci, al na mlinsko kolejso al pa na majo turbino? Trejba je vedet, kelko je vade no kak dauč pade vada douta po brejgi.«

»Vade je nomalo, brejga pa dosti no bi jas rat meo žago na tvajo turbino, ko si jo ti sam u svaji glavi skunštao, de vada od znotra na vunta prtisne, de turbina zaboli tak ko bik u jasje«, je reko ta mladi namestnik od Ratove čejre.

Dejlali, žingali no žagali smo pa s tako hitrco ko Noe svajo barko. Ta stari Zmazek je zazidao stebre no en lejpo puklast zid. De bi ludi tega kene vidli no kene mogli stegovat jezike, je šentožbalski Tonč koj hitro cejlo žago zaplonkao, apnski Anza pa zid raskrampao no naredo kanc cejli šušmariji. Glih tisti dejn po zmrzloriti Zofiji smo u hudem deži prpelali turbino od hočedvorske fabrike. Dež je bio daro znameje, de bo turbina daro šla.

»Gospout Tijek, čestivredjni gospout, sila rat bi vedeo, kak bo vada zagrabila torbino. Al bo udarila od sprejda no pr srejni notr, pa pr lapotah zadneki vunta al pa narobe prau? Pr totem se jas colo nič vun ne spoznam«, je momlau Ratau Naca, ko zna lejpo muzicirati z vustami na ramonke.

»Menda nisi stara baba, de bi mogo že glih zaj use vedet! Počaj no malo, kak se tak hudič suče!« je zabrunao invalid Puc, ko na svajo škodo ni u nobeni žlahti z honim gospoudom z honiga kraja, ko stoji Lublanca douga ves.

Za gout sv. Foratunata je blo rečeno, de homo prvokreč pognali turbino. Ženske so skuhale vojene svinjske rebre, spekle kobančke bogance no se lejpo prezeje oblejkle, ta mladi zakonski namestnik pa je prvejko no bučo dariga vina od vinogreda. Ko sn jas postavo še svojo škatlo za fotografiraje,

smo napustili vado na turbino. Usi smo bučili z očejdami notr u jo, de bi vidli, kak bo bezgala, žaga pa hrkala: hrka, hrka, hrka...

Vada je prhrula... Nanokrat se zadere Rebanou Pepa: »Glejte, glejte, kak tam vada vunta fruli no na use kraje sejka.« Pa rejsn je vada bol na visako brizgala ko u marpoškem parki. Hitro otprem turbino... buš! Vada mi je zbila klabuk du z glave, Naceju pa je bušnila notr u vuste, ko je glih narbol zazijao, no mu je sapo uzela, de se je skoro brez spovedi zadušio.

Turbina je tulila, vada pa je sejkala po cojli žagi, da so ženske vriskale no svoje prezeje šurce vlejkle grta kres kolene. Šurci so bili mokri od zuna no od znotra, mojstr od marporške lukamatije pa je meo od smejha souzne očese glih te narbol, ko sn jas od jeze z zobami škripao. Maja škatla za fotografiraje je bla tak puna vade, de so se usi notr fotografirani do smrti utopili. Sv. Fortunat no Fortuna sta nas zapustila. Od same žalosti no jeze nismo glodalil svinjske rebre pa nej žvekali kobančkih boganc. Samo pili smo na suho jezo. Dari ludi so uzeli Tijeka mež zobe no ga pridno obirali namesto svinjske kosti.

Na Margaretino smo drgouč spustili vado na turbino. Ni dougo bolila, ko je strašansko črepnilo notr u turbini no je use kup ostalo

Novopečeni profesor

Po Pragi kiparil si menda dovolj,
zdaj h koncu dijaštvo Ti teče,
pred Tabo blešči se profesorski stol,
če Zagreb diplomo ne odreče.

SREČNA POROKA.

»Torej sta se poročila z Anico in sta srečna?«

»Da, Anica je srečna, jaz pa poročen.«

na miri. Vodnemu kotli, ko je sila počobn čemberlejskemu klabuki, je cejli podn vunta zbito. To je blo no slabo znamenje za hočedvorsko livarno, za čemberlejsko marelo, narbol pa za pohorskega Tijeka samiga. Štožbalski Tonč je uzdigno prst svaje desne roke no je reko tote besejde: »Jas no malo govorim, pa toto vam rečem, de žagali čabote. Samo pr toti žagi čabom video jejč, ko bom slovo jemao.« Tudi Rebanou Pepa je bil colu pokuhan no je reko: »Gospout Tijek, zaj pa le poženi svoj piskr, če si ga kous!« Po cejli fari so se ludi kup zbirali no Tijeka osirali, de je prišo glas u to deveto faro. Samo ta mladi zakonski namestnik ni hteo bit neverni Tomaš no je samo an na žive no mrtve trdio, de bo na use zadno zmagao pohrski Tijek. No je tudi resnično zmagao.

Na gout svetiga Ahacija smo prpelali na žago colu nou čemberlejski klabuk s sila močnim podnom na prtisk. Turbina je zabolila, jarm je poskočo ko deklina na ples, cikularka pa se je tak nezarensko zadrila, de so žabe vunta z mlake poskakale no telko vade vunta zbrckale, de se je skoro cela Seunca potopila. Kiri toto kene vrjame. naj sam kupi Toti list, pa bo na lastne očejse video, de je glih tak zapisano črno na bejlem.

Kinč nebeški

Julijska senzacija.

Na drogu je taka zastava visela,
ki mnogo pogledov je nase ujela.

Lani in letos.

Lani:

V hotel je stopil dostojno oblečen mlajši moški in vljudno naročil nekaj za okrepčilo. Čakal je nekaj minut in ni ničesar pričakal. Pač, čez čas je pričakal najvišjega, ki mu je izročil kuverto blejskega hotela, v njej pa poziv, naj takoj zapusti hotel. Pisali so mu, da je še pred eno uro bril njihove goste in bi s svojo navzočnostjo ženiral hotelske goste ter tako škodil ugledu uglednega hotela.

Letos:

Mimo hotela je šel mlajši moški. Pred vhodom ga je vljudno pozdravil najvišji in ga z vljudno kretnjo povabil notri.

»Hvala«, je dejal moški. »Tistih par gostov sami lahko obrijete, če se vam bodo pustili.«

Veselo mu je pomežiknil in odžvižgal je dalje.

Iz Zlatorogovega kraljestva

Triglavska svatba

Doktor Miha, alpska dika, vodil priči, svečenika in nevesto na poroko, je na Kredar'co visoko.

Čez triglavsko vsi so steno z voljo plezali jekleno, srčno pred oltar stopili, Mihov zakon potrdili.

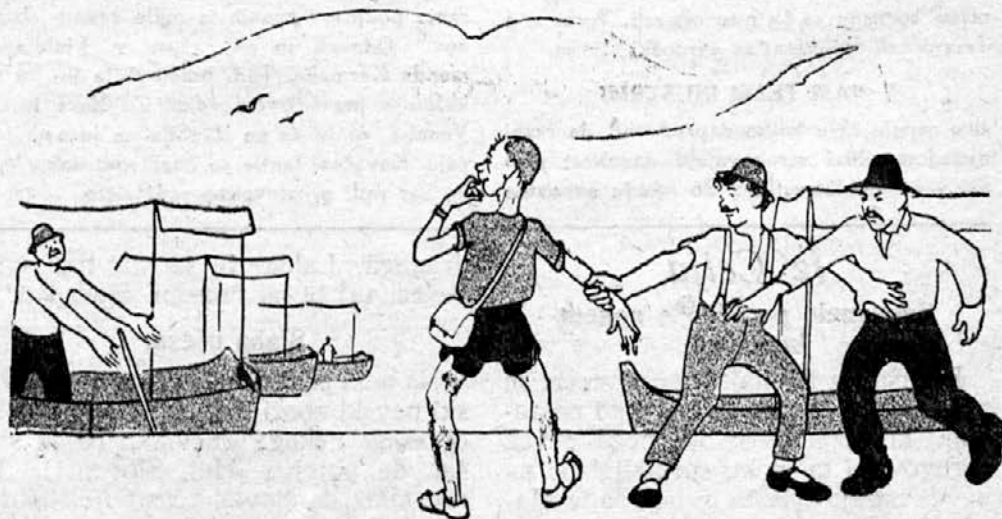
Na pečinah preizkušen zakon ta ne bo razrušen, temveč trden kakor skala, ki je paru kumovala.

Blejska sezona nekoč in danes

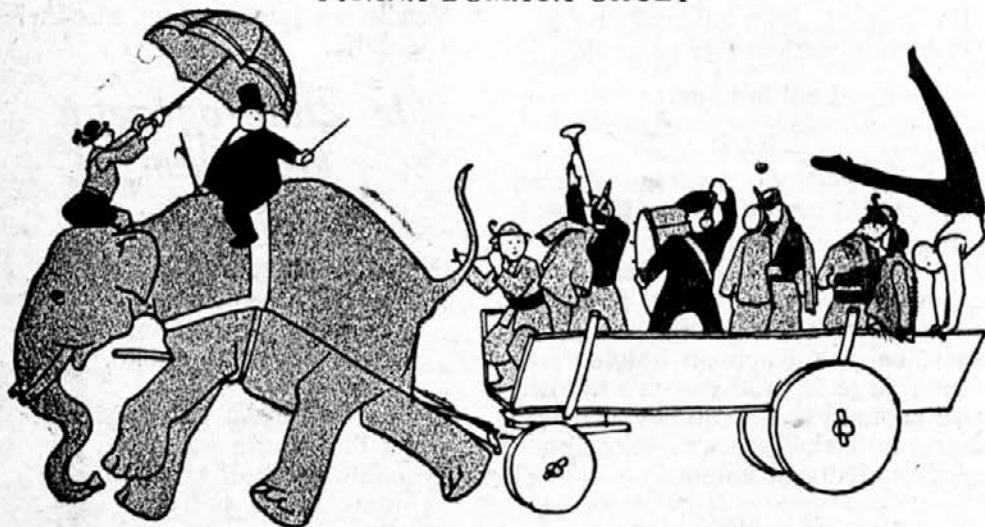
Nekdaj dolgo in ponižno
čakal sleherni kristjan
na obali je veslača,
kdaj bo prišla vrsta nanj.

Danes, ko na Bledu kriza
se razpasla je grdó,
pa veslači za turista
slehernega se tepó.

Izpod Karavank

PISANA DOMAČA OHCET

Kaj vse se pri nas je zgodilo?!
Sožitje nas je poženiło.

PREDRAGI BOŽO,

vidiš, da je bilo prav, ker si prišel pražit k nam svojo kožo. Prepričal si se, da je »Toti« pri nas obrajtan. Kar se ni zgodilo junija, ko sem upal, da se srečava pri Totem teatru v Ljubljani, se je zgodilo sedaj! Če se ti kaj kolca po snegu v Martuljku in šabesi v Vintgarju, pa piši. Vesel bom vsakega tvojega glasu. Imej vedno odprto roko, pardon!, odprto kako stran za naše Karavanke, ki si jih venomer občudoval! Da si mi zdrav!

Tvoj veseli sotrpín z Jesenic.

MINISTRSTVO ZA NAČRTNO DELO.

si žele Jeseničani. Prevzel naj bi ga Matija Sušnik, ki bi po svojem najnovejšem načrtu v Tov. Vestniku, oblagodarił vse delavce s hišami in malimi avtomobili.

REKLAMNE DESKE ZA KINO

so pred kolodvorom obenem reklama za sladko kapljico, ker so zelo prostrani.

TRIJE NADEBUDNEŽI

so mislili patentirati izum, kako bi v splošnem pomanjkanju petroleja in bencina s pomočjo vode pomnožili to surovino. Pred izpitno komisijo se pa niso obnesli. Torej smo Jeseničani ogoľjufani za evropski sloves.

V NAŠI TEŽKI INUSTRJI

smo zadnje čase toľiko napredovali, da razni nenadomestljivi strokovnjaki naenkrat niso nič več nenadomestljivi. Po zgledu banovine

Odslej le pod eno marelo
nas sonce kulturno bo grelo.

Hrvatske smo reducirali tudi intervencije. Pravzaprav jih nismo reducirali, ampak zaležejo nič in je še huje. Namreč za tiste, ki intervenirajo in jih potem lepo zventilirajo »napolje«, kar nič ne škodi.

NA BOBEN.

so prišli vsakoletni izleti v znamenju sožitja. S tem v zvezi je prišla na dražbo tudi kultura večine jeseniških in javorniških kulturnih društev. Edini ponudnik jo je zlecitiral za okroglo 200.000 dinarjev.

KER TEČE SKOZI JESENICE SAVA,

imamo tudi manjšo tovarno »Sava«. V njej pomagajo pri delu tudi profesionisti iz KID na Savi. Morebiti zato, da jim ni treba piti Save, kakor jo morajo tisti, katerim odjedajo kruh.

NAŠ KRUH IN TUJE PREPRIČANJE,

opereta po motivih Wagnerjeve muzike, ki smo jo že lani naznanili, se zaradi nujnega odhoda glavnih akterjev tudi letos ne bo uprizorila.

PRED KRATKIM ČASOM.

se je lotila ljudi v naši kotlini manija zbiranja podpisov znanih in malo znanih občanov. Odnegli so jih nekam v Ljubljano, menda Karmahu. Tudi brzozavk je šlo od tu kakor v pravi živčni vojni. Za Naca in za Venclja, da bi se ne izgubila na južnem tečaju. Kovačevi fantje so imeli spet nekaj dela, ker radi prostovoljno sodelujejo.

drugega. Lahko bi izostal tudi sam pevec, saj bi bil finančni efekt isti.

Slaba ušesa.

Na neki prireditvi so zapeli vsi celjski pevski zbori: »Hej, Slovani! Neki dopisnik nekega dnevnika pa je slišal, da pojejo: »Hej, Slovenci!« Je pač tako, da človek včasih ne sliši tistega, česar si ne želi...

Vsi za Westnove delavce.

Čudovita je vnema za zaznamovane delavce, ki jih je odpustil gosp. Westen pred leti med stavko iz službe. Zdaj so šele izvedeli ti delavci, koliko skritih velikih prijateljev so imeli ves čas, ko so stavkali!

Iz Ptujja

Kdo bo likal naše hlače,
ko je Združenje šlo v nič;
kdo bo s kruhom nas zalagal,
ko je društvo vzel hudič?

Iz Rogaške Slatine

Ohlajenje.

Prišel se k nam hladit nekdanji je minister, opazil ga pretkanec predrzen je in bister. Ohladil je ministra za lepe tisočake, on pa hladit se pojde med keharske junake.

Iz Dobrne

Gosli včasih škripljejo, toda našemu znanemu Urošu ne. Grizejo pa gosli nikoli. Grize pes, ki ne škripa. V dobri veri, da bo pasja dlaka tako poslušna kot strune na instrumentu, je Uroš položil roko na živalico. In zgodilo se je, da jo je pes zagodel godcu. Hujših posledic menda ne bo, ker nista ne Uroš ne pes strupena. Ob tem dogodku pa je Dobrna v sočustvovanju z ranjencem le morala par dni misliti na znano Funtkovo pesem: »Pes pograbi kos mesa...«

Iz črnih lukenj

Huda ura.

»Hudič Trbovlje trese«, smo rekli vse do zdaj, nazadnje pa Elija je stresel ves naš kraj.

Zahvala

vsem, ki so pripomogli k naši rešitvi ob zračnem napadu hude ure v Trbovljah. Doživeli smo prijetno spremembo, da so naši morali izpustiti, sicer bi utonili. Kar je bilo enim zgolj nesreča, je bilo za nas najprvo smrt na nevarnost, potem pa sreča.

Bolj ko

marsikak občan je slavna Ledinekova krava. Malo je po trboveljsko rogovilila — ker ima pač rogove — pa je prišla v Slov. Narod.

Zagorjani

smo kljub večnim nalivom skoraj brez vode v — vodovodu.

Iz Celja

Zapoznelo poročilo o nekem koncertu.

Pri nas je bil najavljen koncert in program je obetal, da bo pred nastopom koncertnega in opernega pevca spregovoril ta in ta, spremljal bo pa pevca na klavirju ta in ta, oba iz Maribora. Pa ni bilo ne prvega in ne

Iz Kranja

Eden za vse...

Mali »Šepsel«, mož čakati, med podjetniškimi brati le pohlevna je zverina. Samo njega domovina od premnogih je pozvala in mu s tem priznanje dala.

Prešeren — Šorli.

Takoj, ko se je ugnezdil notar dr. Šorli v mestu Prešernovega posmrtnega počivanja, je prejel Prešernovo nagrado.

Kolesarji mesta Kranja

priredijo korporativen izlet v Ljubljano. V znak hvaležnosti se bodo ustavili na Bleiweisovi cesti. Ker bo to tudi vztrajnostna preizkušnja, sme vsak izletnik vzeti za popotnico samo nekaj česnja in črnega kruha. Izlet se vrši pod geslom:

»Naj ostane taka praksa, da bo samo ena taksa.«

Kranjskim radovednežem!

V prihodnje bomo morda na svitlo dali, zakaj kranjski fabrikanti tako radi na jug potujejo. Pa tista o peteročlanski kranjski družini, ki vsa skupaj niti 100 kil ne tehta, je tudi vredna naše kronike, ki ne more včasih vsega naenkrat na svitlo dati, da morejo prizadeti mirno spat.

POGOVOR O UČITELJICI

Gospod: »Že hodiš v šolo, Jakec?«

Jakec: »Seveda hodim.«

Gospod: »Pa se razumeta se z gospodično učiteljico?«

Jakec: »Kje pa! Je že prestara zame.«

LETALSKA.

Mara (prijateljici): »Dana, ali si videla kaj Miro?«

Dana: »Kaj pa se ji je zgodilo?«

Mara: »Njen zaročenec poročnik-pilot, se je ponesrečil. Ko je s polno paro vozil visoko nad oblaki, mu je na kolesu pod letalom počila guma...«

Listnica uredništva

Smučar. Vašega mnenja, da je sneg arijskega pokoljenja, žal ne moremo kontrolirati. Vprašali smo telefonično pri Fičziotičnjakih, ki pa so odgovorili, da je sneg gola evropska domišljija, ker ga sploh ni. Najbolje bi bilo, če navežete tozadevne stike naravnost s sv. Petrom.

Mladi Cankar. Brez dvoma imate talent, pa bolje da ga ne uporabljate! Pozdravljeni!

Učenjak. Motite se! Dante je napisal svojo Komedijo čisto sam! Pač pa so talozvanemu očetu Homerju pomagali pri njegovih pesnitvah operetni libretisti mikenske dobe. Veseli nas, da imate avtentično fotografijo Homerjevo.

Radovednež. Vprašate, kaj je trparija? Predvsem Vaše vprašanje. Zdravstvujte!

Demonska ženska. Vaš ciklus »Soparne noči« je vzbudil v nas živahno zanimanje. Radi bi vas osebno spoznali. Obiščite takole enkrat zvečer našega glavnega urednika. Vaše romance pa žal ne smemo objaviti!

Dolgoletna abonentinja. Vprašate za ceno 10 dkg kislih kumaric. Vaše vprašanje smo izročili urednikom gospodarske rubrike naših dnevnikov. Zasedujte listnico vseh uredništev v prihodnjih mesecih.

16-letna deklica. Vaše vprašanje: »Ali smem dovoliti, da me zvečer na poti iz pisarne domov ogovori kak gospod?«, je pravzaprav zelo kočljivo. Mi vsekakor nimamo nič proti temu. Če pa pridete domov in vam vaš oče primaže par mastnih zaušnic, pa tudi ne moremo nič za to.

Neobraženec. Motite se! Kolumb ni iznašel figovo kavo, temveč kurja jajca, ki jih je tudi najraje jedel. Odtod izrek: Kolumbovo jajce.

Obupanec. Stavljate nam vprašanje: »Kako poslanem energičen?« Pijte vsako jutro pol litra Kančevega pogumotina, vzemite pred jedjo dve žlici pramojdušina, telovadite, stegujte se, borite se sami s seboj in predvsem z Vašim gospodarskim položajem!

Večni popotnik. Odločno bi vam odsvetovali, da bi se vozili iz Ljubljane na Adrijo z gorenjsko železnico.

Gospa Vanja. Razliko med kolibrom in ekslibrom bi radi vedeli? Drugih skrbi nimate?

Potnik. V Dalmaciji ste čitali nekje na vratih, da je kravjek in maslo eno in isto, ker je oboje od krave. Dober tek! Mogoče ste prinesli še kaj drugega iz Dalmacije!

Radovedna podgana. Zadostuje, če ostanete v kleti. Da bi hodili v stanovanje gledat, kaj kuhamo, se nam zdi odveč.

DIJAK.

ki je že četrtič padel pri izpitu, brzjavijo očetu:

»Skušnja končala — novega ni nič!«

Prava terpentinova krema. Mala uporaba — najlepši sijaj

Iz Škofje Loke

G. sodniku ob odhodu:

Lisice, srne, zajci, fazani, jerebice, zločinci in goljufi, tatovi in tatice, vse vriska zdaj: »Juhé, Danilo iz Loke gre!«

PRI ZDRAVNIKU.

»Hm... zelo interesanten slučaj, moj dragi, ki bo zdravniško vedo izredno obogatil!«

»Za božjo voljo, gospod doktor... jaz sem pa mislil, da bo zadostovalo 100 din!«

MALO JE MANJKALO.

— Danes dopoldne sem skoraj videl tvoj avtomobil.

— Kako misliš, »skoraj«? Ali si ga videl ali ne?

— Skoraj, ti pravim. Tvoj avto ima številko 12.386, ne?

— Da.

— No vidiš, jaz sem pa videl avto s številko 12.385.

Od Bakra, morja in drugih slanih stvarih

3. avgusta 1940. Šolska naloga. Danilo Goflja

Bakar, to je jako zelo starinski Grad, oziroma — po Slovenski na svitlo dano — mesto, ki spi južno od Sušaka f sredini vinorodnih, skalnatih Gričef in namakan od enega še nekam dobro razvitih morskih zalivov, ki jako zelo spominja na Bohinsko Jezero. »Bakar« se tintulira ta grad zato, ker se tukaj, zlasti f pasjih dneih, človeki jako zelo popleskajo z Bakreno farbo, posebno če se fležejo na hrbet ali pa malo bolj južno in iztegnejo svoje okončine zlatemu soncu f pozdraf. Moj ljubljani roditelj, z katerim tukaj jako uspešno letujeva, je tudi iztegoval svoje bele okončine zlatemu soncu f pozdraf pa je pozabil na Niveja Kremo in sploh maziljenje z pomočjo kakega olja in je dobil Vročino in Mrzlico gratis in franko dostavljeno in povrhu še nekakšno telesno odprtje, ki je bilo tako odlično trpežno, da so morali posebej za njega sezidati eni paviljon in gori z zlatimi črkami fklešati Napis: 00. Skratka: Ker se pred sončenjem ni bil djal v olje, bi ga bili morali skoro djati v olje, poslednje namreč. Pa je tudi to Križo prebolel, samo ni bilo na njegovem uglednem telesu bakra, temveč mu je cvetelo f farbi rudečega maka, kar je jako zelo irintiralo nekega Mariboržanca. Sploh je očetovo telesno barvo spravljal f zvezo z Rusko eksplozivnostjo. Eni drugi bik pa se je skoraj zaletel f mojegja očeta z Svojimi rogovji, pa je pravočasno uvidel Svojo zmoto, da namreč očetova prsa niso nikaka rudeča ruta in mu ni šlilil bikoborbe.

Bakar leži jako zelo uspešno f hrib in vodijo fse Njegove ulice precej strmo nazgor, kar je jako zelo koristno za tujski promet, ker se na ta način f Bakru lahko goji Morsko kopanje skupno z turistiko. Če ti je vroče, zaplavaš po sinjem Jadranu, in se ohladiš. Če ti je potem še vroče, pojdeš f hlad mestnih ulic, če te tudi to ne ohladi, pojdeš f hotel in si naročiš kako pijačo; če te še pa ta ne ohladi, pokličeš plačilnega natararja. Ko ti le-ta napiše Račun, pa te bo garantirano gotovo ohladilo, da te bo streslo, ko kakega ftiča na električnem transformatorju. Tako moraš zavolo tega žalostnega dejstva vun spet na sonce, nakar se moraš zopet ohladiti. Tako nastaja tujski promet, ki se kaže tukaj letos f tem dejstvu, da je edini hotel fsak večer po deveti uri že f egipčofski temi. Le f soboto in nedeljo zvečer je f njem veliki Gala koncert, ki ga tvori ena gramatična Harmonika, eni boben, eni čineli in eno živžganje. Fse te zvoke pa proizvaja en in isti virtuofoz ob urnebes-

nem Nafdušenju zbrane Plesne republike, ki odpleše za ceno enega špricerja tekom večera do dveh jutraj 288 raznih mogočih in nemogočih Plesof. Ples je dandanes sploh en jako zelo sugestivni Umotvor. Videl sem tu eni večer eno jako zelo Kulturonosno učiteljico. Ko je zgoraj opisani sifonični Orkester zaigral: »Madona Klara«, je že zavijala od sladkosti oči potem pa se je zazibala v plesu, ko na Barkaroli v Benetkah, čisto trda je ratovala f plesnem objemu stasitega Ključavničarskega vajenca, ki jo je f smislu sodobnega plesa in svojega poklica zmiraj bolj prišravfal k sebi. Ko je bilo potem po petkratnem ponavljanju te prekrasne Madone Klare konec, se še ni zavedala in je z tipajočimi koraki in priprtimi očmi priplavala k svoji mizi, kakor da je prafrkar konzumirala »deveto sifonijo« ... Fsak je pač po svoje zveličan: Kaka boljša kokoš zoblje koruzo, vrbacu pa je na primer višek zemeljske sreče — kojnska figa ...

Pa se vrnimo f lepi grad Bakar. Tudi ta grad živi, kot kaki stari kronski penzjonist, samo še od preteklosti. F Preteklosti je bil Grad bakar slavna Trgovačka luka, ki je gradu dobavljal lepo blagostanje. Takrat so se bohotno razcvitale ob dnu Sinjega jadrana bakarske gostilne in druge znamenitosti. Pa je priplaval kruti prevrat leta 1918 in je bakarsko pristanišče penzjoniral, na novo pa sprejel f državno službo Sušaško luko. Takrat še ni šlo, da kdo noče f penzjon, ker noče z boljšega na slabše, in tako je bil Bakar tam kjer ni muh. Oziroma f tem oziru ta Slovenski predgovor ne drži, ker muh in komarcev je tu še kar nekam bogata zaloga. F starih časih so morali tu prebivati tudi nekakšni Turki, ker še danes stoji na hribu f labirintu največ dva metra širokih ulic, ena turška kula, zajamčeno pristna. Toda ampak je vedno zaklenjena in se nihče ne upa blizu in nihče ne ve, zakaj ne. Ali se vsak boji, da je notri še kaki 150 let stari ženski harem, ki bi mu s edinim zobom, ki ga še ima pregrizel mirno dosedanjo družinsko srečo, ali pa se boji, da ne bi zavoljo tega Defakta vun izbruhnla kaka napetost z prijateljico Turčijo. — Tudi Penečani so nekoč vladali gradu Bakru. Vendar se to ne pozna preveč, ker niso inscenirali nobenega kanala, tudi nobenega mosta niso napravili čez buči buči morje Adriansko. Je sicer res na enih vratih namalan neki lef, Toda ampak ni preveč prave pasme, ker je bolj podoben našemu Bernhardincu, ko ga je že štirinajst dni žgaga drla. Pa to ni nič

hudega, to je lahko tudi umetnikova individualna Nota, ker sem jaz lastnoročno enkrat videl na sliki enega jetičnega moža, mislil sem, da je to kaki motiv z Golnika, pa sem poiskal napis pod to jetično sliko in tam je stalo napisano: »Poduhovljenost« —

Da si pa mesto fsaj nekoliko opomore, ko živi zdaj od kronske penzije, in da je f poletnih mesecih fsaj nekaj Tujskega prometa, je bog ustvaril Slovence. Ti pa so se ustvarili brez božje pomoči dva Doma in sicer Trboveljski dom in Dom Jadranske Straže. Ta dva Doma sprejemata f počitnicah f svoj materinski objem fse polno otrokof, pa tudi človekof, rešpektivno gostof. Tako dobi Bakar in njegovo morje f teh mesecih popolnoma Slovenski pečat. Tu slišiš mili zvok naših narodnih pesmi, harmoniko, Kitaro in fčasi tudi kako kramafonsko ploščo, ki daje od Sebe tako vižo, ki jo je še Mojzes živžgal, ko je peljal Svoje ljudi čez rudeče morje. Samo nekdo bi moral spustiti še kakšno pridigo, pa bi človek dobil ftis, da posluša radio Ljubljana. — Sploh se opaža tu, da čim napadejo Slovenci morje, je zlasti pevska plat tujskega kulturnega života bolj razvita, zlasti pa se začne pohotno razcvitati gostinstvo ter se iz tega vidi, da smo Slovenci jako zelo talentirani organizatorični Duhovi. Ima pa Bakar razen štih gostiln in enega Hotela še druge znamenitosti. Tako egzistira tu f mestu neki lovrinac, ki je najplodnejši Studenec f Primorski Hrvaški. K njemu Slovenci ne usmerjajo svojih korakof, ker teče iz njegove pipe le čistá studenčnica. — (Studenčnica se imenuje tako Javno napajališče zato, ker se napajajo ž njo na žalost samo studenti.) Ž tem seveda nikakor še ni tokumentirano, da so Slovenci f prekinjenih tiplomatičnih odnošajih z vodo, kot Francozi in Angleži. Nikakor ne! Slovenci nasprotno jako zelo ljubijo vodico, le bakarska mora biti. Bakarska vodica pa namreč ni vodica, temveč neki domači šimpanjec, (peneče se vino), ki je fčasi koštal samo 25 dinarjev, danes pa samo 32 dinarjev z prekrasno steklenico vred. Ta tekočina je jako zelo učinkovita, čeprav poceni in ne vem, če se da še kje tako poceni šimpanzirati kot tu f bakru. — Glavna zabava je tu seveda kopanje, ker druge ni. Pa je normalno razvit človek tudi ne zahteva, ker ne prihaja človek drugače sem, kot radi sončenja in kopanja. Bi namreč kdo mislil! Pa sem zadnjič odkril eno gospodično. Zadelana je bila od fseh vetrov z visoko travo na hribu nad Kopaljščem. Pod sabo je imela tri odeje, o-

Velika razprodaja Češki magazin, Maribor

Prodajamo od 20-30% cenejše od znano nizke in stare cene. — Zato pohitite vsi v

Ne zamudite prilike, dokler zaloga še trajal

koli Sebe Dvojno obleko in tri brisače, na Sebi dve ruti, očala, en naprstnik za na Nos in rokavice, pod sabo pa najmanj za eno srednjo veliko hosto dreves. Da je pa nebi mogoče po pomoti oplazila polovica kakega sončnega žarka, je krčevito tiščala nad svojo glavo še senčnik! — Druga ima spet na zdravju jako zelo koristni dnevni red. Zjutraj fstane ob pol devetih, potem pije kavo, potem gre spat, potem zaspi kosilo, potem gre spet spat, potem gleda skozi okno Svoje sobe, potem gre pit kavo, potem gleda na morje od daleč in vzdihuje f senci, kako je vroče, potem zeha do večerje, potem se obleče f gala in gre plesat f Hotel ali pa ima s kakim domačim fantom znanstvene pogovore o telesni konstrukciji alpske in dinarske rase. Po polnoči gre spat, drugi dan ji je slabo, nato spi in tako se nadaljuje ta spavalni red spet do znanstvenih pogovorov... Fčasih je fletno opazovati kakšnega takšnega kmečkega fantiča, ki pride z kako egskurzijo na morje za nekaj dni. Kmečki fantje se trdno drže svojih običajev in verskih predpisov, čast jim bodi ino spoštovanje! Recimo: Klobuk! Če pripeka sonce f senci z pomočjo 35 stopinj — kmečki fantič ga tišči trdno na glavi in še krivec ima od zadaj. Morda še spi z njim, kajti zadnjič sem lastnoročno opazoval takega poba: Nekdo mu je bil snel klobuk na obali. Najprej je pob dotičnega fental z pogledom, nato si pa je klobuk tesneje poveznil na čelo in zaplaval ž njim po valovih morja Adrianskega

Tako je tu jako zelo lepo, tudi cirkuške predstave imamo fčasih f domu Jadranskih stražnikov. In so fčasi tudi Cirkusi boljši, kot marsikakšna »gala predstava« na mariborskem tednu. Res je sicer, da fčasi kaki Harmonikaš igra med predstavo nekam svetopisemsko, da mu namreč desnica ne ve, kaj dela levica, pa nič zato. Sploh pa danes f času četrttronske muzike!

— Tako čuvamo naše morje in bakarske Finance marsikje krepijo Slovenci, kar se pa jako zelo malo pozna na prisrčnosti odnošajef Domačinof do nas. To nikakor ni lepo in je gotovo le plod mladostne Zaslepljenosti. Kajti gotovo ne bi bilo f prid bakar-skemu Tujskemu prometu, če bi nacionalni Slovenci kar naenkrat rekli z narodnim pozdravom: »Pišite nas v Rimske toplice! Čuvajte Vaše morje sami!« Pa tega ne bomo rekli, ker smo prefini človeki!

GODLJA.

Nesrečnega izletnika je dohitel dež. Bežal je po blatni cesti in se slednjič rešil v neko krčmo. Ves blaten in premočen je čepel pri peči in se krepčal z godljo, edino stvarjo, s katero so mu mogli postreči.

Krčmarica se je široko postavila sredi sobe in rekla:

— »To mora biti res sitno — človek gre na izlet, pa pride taka svinjarija.«

— »Res«, je vzdihnil izletnik, »ali ste jo sami izkühali?«

Po novem

Ker je pač tako nanoslo, že blešči se novo geslo!

Komisija za simboliko

je sklenila spremeniti mnogo simbolov. Učeni gospodje iz raznih delov sveta so se zaenkrat zedinili v tem, da simbol tajinstvenosti ne bo več siinga, temveč medved.

Med prijatelji.

Pozdravljen! Veš, mujno rabim 500 dinarjev, če mi posodiš 300, ti jih vrnem 150, zato te prosim, da mi pokloniš 50 dinarjev...

Vsej vročini na kljub

je v ameriških bankah potegnil vražje hud mraz, sicer bi ne mogle sredi julija zamrzniti vloge baltiških držav.

Spoznajmo Sovjetsko Zvezo!

Pravkar je izšla pod tem naslovom brošura s pestro vsebino: poljedelstvo, žvoinoreja, žvöljenje v kolhozih, sovjetizacija, Baltika i. dr. Cena din 2.—. Naprodaj v trafikah in knjigarnah. Naroča se pri: Tiskovni zadrugi, Maribor.

Pregovori

Clovek obrača — žena obrne.
Povsod lepo — najlepše v zaklonišču.
Boljše je pred volkom bežati, kot pa z volkom tuliti.
S požeruhom ni dobro črešnje zobati.
Klin s klinom — ržbojnika s para-gratom.
Z jablane ne padeš daleč od drevesa.
Ni vse zlato, kar je pri zlatarju.

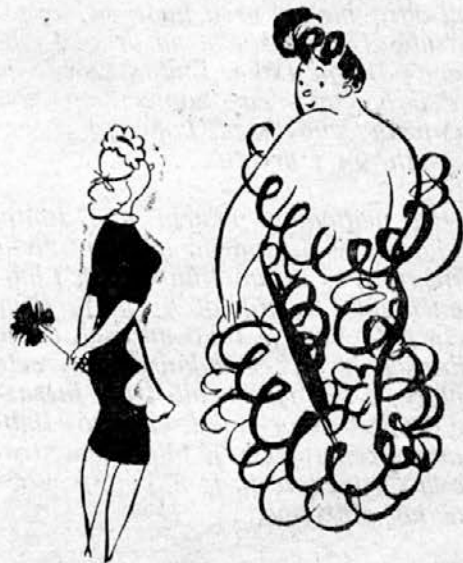
Na mednarodni borzi dela

Kamor je šla krava, gre tudi pastir, se je prigrasil Pera Živkovič kot brezposelni instruktor za državnike njegovega sistema. Četudi je ministrov in diplomatov vseh kalibrov kot listja in trave, pravijo, da bo še vedno nadobudni Pera dobil zaposlenje, ker ima bogate izkušnje. Izkazalo se je namreč, da njegova šola le ni kar tako brez nič. — Marsikod so njegovo edino odrešitno metodo vzeli v obzir.

Monakovsko pivo

vzbuja pri nekaterih diplomatih mnogo veselih upanj. Radi ga srkajo, pa se ga preveč nalezajo in se v vročini še lahko prehlade. — Pivo ponavadi udari v noge. Pa v možgane. Kdor se ga pravo mero naloka, dobro vozi. Kdor ga pa malo nese in se ga hudo napije, lepo zasanja in se zbudi — razočaran.

NERODNA POHVALA

Gospa: »Kaj pravite, Ančka, kako se mi prilega obleka zadaj, a?«

Služkinja: »Izvrstno! Veste, gospa, vsi gosti bodo zadovoljni, ko jim boste obrnili hrbet!«

Ljubljanska draginja in drugo

Dopisnik Cene.

Veste kva, tu je pa neki groznaga, keku sa nam začel cene vintat! Zadnč sa bli trije gspudje, k maja iz vintan za upraut, na sudnija klican, pa kva čte, ksa pa dukazal, d maja lohka pud streha zaloge in tud pu teh cenah lohka prdajaja... Iz mesam sa zadne cajte sam tist zaluzen, k maja Frižiderje duma. No, pa za tiste ni hudga, k se lohka tud kure kupja, k se jh ta navadn folk na more. Iz sulata, k ja mama lublančani tku rad, sma glih na tistm. Usak želoc na prenese autumubilskega ola, pa še tist je predrah za sulata. Č pa u teh cajth kunzerva kupš je tu stršn rskirana stvar, k jh grozn mešaja. Čj gor zapisan: fazanuva pašteta, morš vedt, dj mešana 1 : 1, tu se prau: en fazan na enega konja. Lde Boži družga nam na kaže, kukr ds kupma pasove na ulik lukn, d boma znim lohka lakuta reguliral. Pa tud na mrzlm boma letas puzim. Štajnkoln sa letas gspudje pr TPD tku pudražl, d boja sam oni lohka na gorkm k maja centralna kurjava. Iz drvam je pa glih tku. Letas boja drage kukr žafran. Edina tulažba na use tu je, d boma čez 50 let usi brez nusa, pa č dobr jema al pa slab...

»Kofetarska« *america, ki se je te dni obravnavala pred kadijem, je pokazala živahne zveze na progi Ljubljana—Banja Luka. Epilog storije je tragikomičen. Za kopičenjem življenjskih zalog sledi kopičenje brezmesnih dni v arestu...

Pri nedavnem neurju nad Banja Luko je voda uničila mnogo »živilskih rezerv« in umetnin znanih Ljubljančanov. Bližnji otok, ki je sicer zelo pohleven, je tako narasel, da je odnašal iz hiš »evakuirancev« cele omare, v katerih so bili fraki in razne druge dragocenosti. »Revno« ljubljansko prebivalstvo je bilo s tem strahovito prizadeto in je nujna »pomoč« več kot potrebna...

Vsa bivša ilegalna literatura je sedaj legalizirana in so z njo poplavljenne vse ljubljanske trafike. Med drugim je te dni izšla tudi nova knjiga — slovenski prevod slovitega preroka Nostradamusa, ki trdi v svojem poslednjem poglavju, da bo prva starostna podpora za onemogle zavaro Vance OUZD izplačana v bližnji bodočnosti.

Kakor ste čitali, je ljubljanska medicinska fakulteta razširjena. Za redno poslovanje pa je nujno potreben tudi prostor, ki nam sedaj primani-

kuje. V to svrhu pozivamo vse študente medicinske in tovariške astronomske fakultete, da se zglase dne 15. avgusta ob 6. uri zjutraj pred poslopjem fakultete na Zaloški cesti. — Po možnosti naj prineso seboj tudi močne vrvi, ker bomo poslopje razširili na ribniški način. To vabilo velja tudi za bruce in bruculje!

Velika javna dela v Ljubljani so popolnoma odpravila brezposelnost. Tako se gradi veliko javno podzemno stranišče pred kolodvorom in podira razvaline pred novo univerzitetno knjižico.

Da bo noga vedno lepa,
čevljev mora biti tak,
Kakor zna ga narediti
v Mariboru tvrduka »Jak«.

Trgovina s čevlji:

Maribor, vogal Aleksandrove c. in Sodne ul.

UMOBOLNEŽ.

Psihijater bolniku, o katerem so trdili, da je umobolen: »Ali se vam ni dozdevalo včasih da nekdo govori, ne da bi vedeli odkod in kdo?«

Bolnik: »Da gospod, celo večkrat.«

Zdravnik: »Aha! Kdaj pa in kje!«

Bolnik: »Pri telefonu.«

AMERIKA.

»Mirko je pozabil atlant v šoli. Ves je obupan in ne ve, kaj naj stori. Tedaj mu reče teta:

»Nič ne skrbi Mirko, grem jaz po svojega, ki ga imama spravljenega med spomini na mladost.«

»Ali je Amerika tudi že v njem?« skrbno vpraša Mirko.

Za vroče dni

»Žehta« na Savi.

Pri sončenju pazi,

da se ti kaj takega ne zgodi!

Pogled na ljubljanski izletniški vlak

ki vozi v smislu gesla: »Šest dni delaj, sedmi dan počivaj.«

VSAK OSEL BI MORAL VEDETI!

Osel: »Le kaj me vlečeš na levo, saj mora danes že vsak osel vedeti za cestne predpise. Ni čuda, da je toliko nesreč, ko dela vsak po svoji glavi!«

PRAKTIČNA KEMIJA.

Profesor: »Povejte mi kakšno praktično stvar, ki nam jo je dala kemija.«
Dijak: »Blondinka.«

POZNANSTVO.

»Kdaj si spoznala svojega drugega moža?«
»Takrat, ko mi je prvega povozil z avtomobilom.«

IDEAL.

Miha: »Tone, kakšen velik ideal imaš pred seboj?«
Tone: »Veš, zelo sem skromen. Moj ideal je le: upokojenec z lepo bodočnostjo.«

NAPAČNO RAZUMELA

Gospa: »Anica, kje pa imate moža, da ga nikoli ne vidim.«
Mlekarica: »Živina je bolana, pa ne more v mesto.«
Gospa: »Pa mu gre že kaj na boljše?«

PROFESORSKA.

Profesor (dijaku, ki ga ni pozdravil): »Ali ne veste, da je vaša dolžnost pozdraviti me?«
Dijak: »Oprostite gospod profesor, sem kratkoviden.«
Profesor: »Potem ste pa morali priti bližje.«

V Ameriki je neki inženir iznašel električni stroj, s katerim se lahko eno uro govori z mrtvecem. Iznajdba je gotovo velikega pomena in dasi še ni popolna, obeta velikanske uspehe. Poizkus, ki so ga napravili, opravičuje najlepše nade. Zvezali so mrliča, ki je bil že 24 ur mrtev, z novim strojem in izumitelj je res govoril prav jasno in razločno s pokojnikom. Govoril je celo uro — le da mrlič ni odgovarjal.

Slovenski politični vremenoslovec

Vrtiš, vrtiš se krog osi,
kot petelin na strehi,
čim manj pa vetra naloviš,
tem manjši so uspehi...

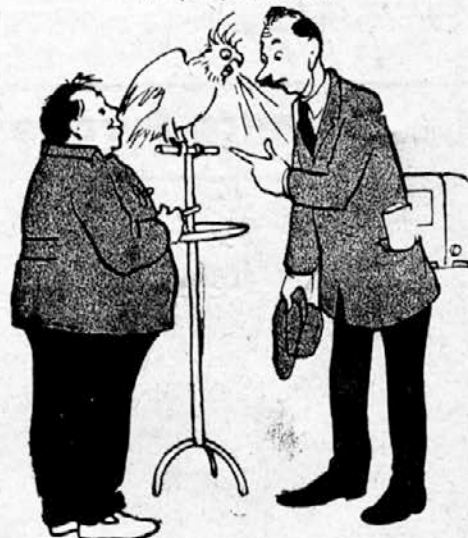
Šteti že zna.

Ponosna mati pravi o svoji petletni punčki:
»Oh, kako je pametna! Šteti se je že naučila. Samo, da namestu nič, ena, dve, tri — šteje: redov, kaplar, podnarednik, narednik...«

POCENI ZABAVA.

Janez Bucek je prišel s svojo ženo v mesto. Vsled Buckove malomarnosti sta zamudila vlak.
»Veš kaj, Neža«, je rekel Bucek, »nič se ne jezi; kupčijo sva dobro opravila in ker sva že zamudila vlak, pojdeva zvečer v gledališče.«
Neža, ki si je vse svoje življenje želela biti enkrat v gledališču, je bila s tem predlogom potolažena. Pristavila je: »Samo, če ne bo preveč stalo, Janez! Čakaj no, saj je tu zapisano.«
Prvi prostor 8 din.
»Ajaj!«
Drugi prostor 4 din.
»Predrago, predrago,« vzklika Neža.
Tretji prostor 2 din.
»No, to bi še bilo. Čitaj naprej!«
Garderoba 50 para.
»To pa to, kar v garderobo pojdeva, Janez!«

PRAKTIČNO!

Kupil sem si papagaja, da grem lahko zvečer z doma. Odprem radio, papagaj poslušaja in, ko pridem iz gostilne domov, mi zdrdra vse govore na pamet.

»No, no, gospa, le brez skrbi! Če si želite boljših dni, v »Večerniku« oglasek mali! Pa vse boste lahko prodali.«

Silam v sili!

Ugotovili smo, da so na svetu male in velike sile. Med velikimi silami so velika trenja in hude zunanje napetosti. Pri malih se pa čutijo nerodne notranje napetosti. Da se tej želodčni nadlogi malih sil odpomore, smo izumili praške za notranje pomirjenje. — Iščemo trgovske potnike, ki bi bili pripravljene raznašati našo robo po raznih deželah. Za učinek jamčimo z vsem svojim kreditom in se za obilno uporabo toplo priporočamo!

Lekarna »Agonija«.

SMISEL ZA POTOVANJE

je v Evropi strahovito razvit, le s to razliko, da so nekoč potovali državljani, dandanes pa državniki. Enkrat eden, enkrat eden...

MALTA

je nepogrešljiva zidarska potrebščina. Malta je potrebna tudi pri sve-

tovnih zgradbah. Je pa le tedaj res dobra, če je v njej dober pesek in zdravo apno. Malta drži in spusti. Večina jih je od malte umazanih, nekaj je pa tudi takih, ki mešajo malto v fraku ali v lakiranih škornjih.

Aspiracije

Če hočeš kaj dobiti se moraš posoliti. Če hočeš kaj imeti, spet moraš kam leteti. Če si samo doma, ti nihče nič ne da. Evropa danes cela bi rada že vzletela. Počaka naj še malo, se kmalu bo dognalo kdo vse bo profitiral in kdo grdo skrahiral.

HITRA POMOČ.

Dva mladeniča stopita v voz za nekadilce in si zapalita vsak svojo cigareto. Neka gospa se je radi tega takoj pritožila pri spre-

vodniku. Poslušal jo je mirno in dejal: »To bomo takoj uredili, gospa!« — Snel je tablico z napisom »Nekadilci« z vrat in jo obesil na sosednji voz.

POROD.

Porod ni bil kaj lahek, domači so se strašno bali, nu, čez pet dni je bila kriza premagana. Mati se počuti že toliko bolje, da sme mali Lojzek k njej in objeti svojo drobno sestrico.

»Pa moraš biti zelo priden« svari oče, »mati je še zelo slaba, štorcklja jo je hudo ugriznila v nogo.«

»Grda štorcklja«, vzklikne Lojzek, »jo ugrizne po tako težkem porodu!«

PRAKTIČNI IZUM NA PROMENADI

V kratkem dobimo na promenadah izredno praktično novost: napeljavo vrvi ob robu pločnika. Je pa že tudi skrajni čas, da se odpomore nedolžnim žrtvam mode visokih peta, ki je letos zajela naš ženski svet. Moškim ta moda nikakor ni po godu, kajti pravijo, da so jim ženske že itak dovolj »čez glavo zrastle«.

Madžari in Romuni

so sklenili med seboj premirje. Tako smo brali v naših časnikih. Vendar je to premirje najbolj čudne vrste od vseh dandanašnjih premirij. Madžari in Romuni se sploh niso spoprijeli. Imajo pa večne prepire in so verjetno namesto premirja sklenili prepirje.

Bernard Shaw,

sloviti pisatelj in satirik, je za svojo veliko zgovornost dobil v dar — veliko ključavnico.

Mamica Evropa in sinček Balkan

Evropa: „Igraj se v miru, sinček mili, vse to so varuhi ti podarili.“